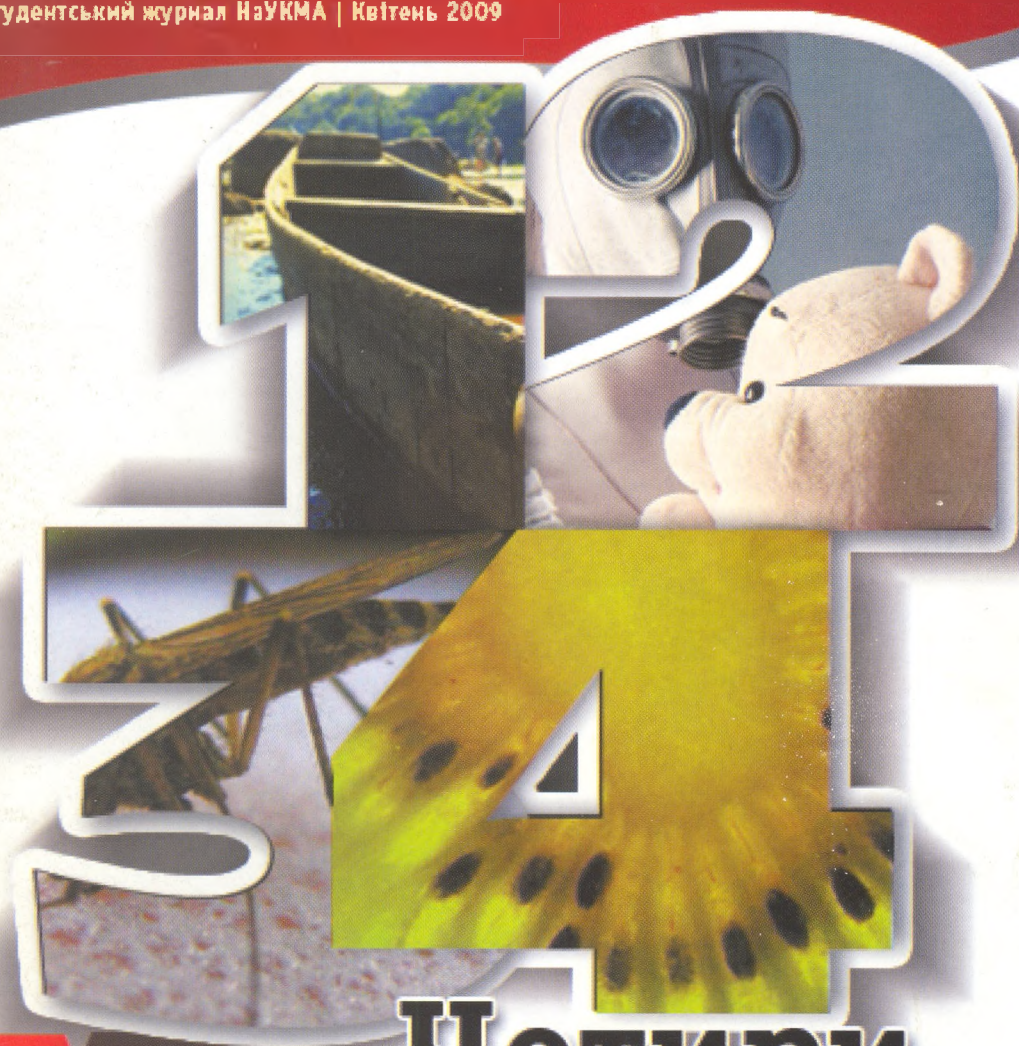

Vivat Academia!

Студентський журнал НаУКМА | Київень 2009

Чотири фотографи

результати фотоконкурсу

Я еліта, ти
еліта...

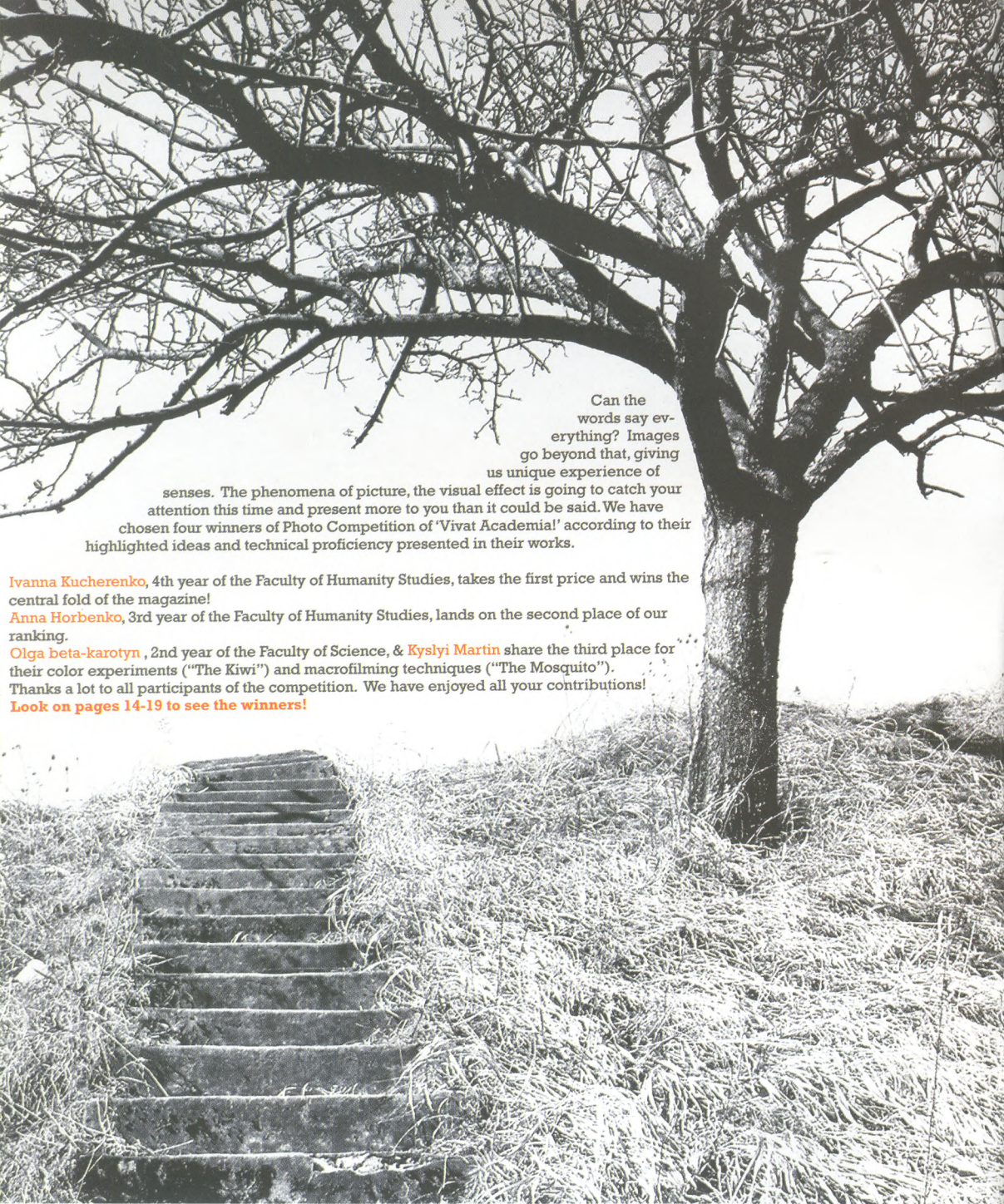

Подорож в
Гарвард

Глібовицький
про успіх

Can the
words say ev-
erything? Images
go beyond that, giving
us unique experience of

senses. The phenomena of picture, the visual effect is going to catch your
attention this time and present more to you than it could be said. We have
chosen four winners of Photo Competition of 'Vivat Academia!' according to their
highlighted ideas and technical proficiency presented in their works.

Ivanna Kucherenko, 4th year of the Faculty of Humanity Studies, takes the first price and wins the
central fold of the magazine!

Anna Horbenko, 3rd year of the Faculty of Humanity Studies, lands on the second place of our
ranking.

Olga beta-karotyn, 2nd year of the Faculty of Science, & **Kyslyi Martin** share the third place for
their color experiments ("The Kiwi") and macrofilming techniques ("The Mosquito").

Thanks a lot to all participants of the competition. We have enjoyed all your contributions!

Look on pages 14-19 to see the winners!

Шукайте
переможців
на ст. 14-19

^ Фото Іви
Кучеренко >
[перше місце]

Студентський журнал

„Vivat Academia!”

№6, квітень 2009 року

Наклад 950 примірників

Засновник: Ольга Мозкова

Головний редактор: Ольга
Хомета

Арт-редактор: Володимир
Сисак

Журналісти: Анна
Коталейчук, Дмитрик
Машкін, Іван Гісем, Анастасія
Новікова, Людмила Кушнір,
Ольга Хомета, Ліля Куль,
Дар'я Придибайло, Катерина
Перепечай, Іван Кукурудзяк,
Ольга Іжик, Липко Марина

Кореспонденти: Ніна
Цебрик, Катерина Мальцева,
Катерина Перепечай,
Катерина
Мельник

Фотографії: Катерина
Лавренова, Олексій Фурман

Ілюстрації: Юля Войтенко

Фінансовий відділ:
Анастасія Форіна

Контакти:

Головний редактор:

8 050 6673132

yalo17hometa@gmail.com

Менеджер з фінансів,

Sponsor hunter:

8 097 8964315

Зміст

Що буде?....4-5

Кр**а в академії.....6

Квітучі перспективи.....7

Про елітарне.....8-10

Баскетбольне орієніон.....11

Інша реклама..12-13

PhotoWinners....14-19

Декани теж були дітьми.....20-21

Остання дія драми.....22-23

Успіх від Глібовицького..24-25

Гарвардські канікули 26-27

Мистецтво жити ... 28-29

Музичний Хаос.....30

Трамвайний роман..31

ТВОРЧІ ПРОЕКТИ XV СЕМІНАР ТВОРЧОЇ МОЛОДІ України

3 – 9 травня, 2009 р. в м. Ірпін' під Києвом відбудеться XV СЕМІНАР ТВОРЧОЇ МОЛОДІ України. Хоча термін подачі заявок на участь у конкурсі минув ще 1 лютого, однак про таку подію слід знати тепер, щоб наступного року не прогавити можливість приєднатися до українського творчо-літературно-мистецького Помонду. А на початку цього травня Ви можете навідатися в Ірпін' як слухач.

Семінари творчої молоді проводяться щороку за підтримки Міжнародного благодійного фонду "Смолюскіп", серед організаторів – Олександр Ушкалов та Ростислав Семків, відповідальний директор МБФ "Смолюскіп" і за сумісництвом легенда гуманітарного факультету НаУКМА. Цьогоріч Семінар має міждисциплінарний характер. Заплановано такі секції: політологія, соціологія, журналістика, культурологія, література. Від заснування в 1994 році в його роботі взяли участь відомі сьогодні українські політики, правозахисники та письменники: Михайло Горинь, Анатолій Дністровий, Сергій Кадан, Оксана Забужко, Юрко Іздрик, Михайлина Коцюбинська. Смолюскіпівський Семінар – це майданчик для обміну думками, діями, досвідом між поколіннями українських інтелектуалів, місце знайомств представників різних регіонів України та творчої самореалізації молоді.

Довідки та додаткова інформація за телефонами: 8-044-425-2393, 8-050-543-9734, а також на: <http://smolenskyp.org.ua/content/view/full/198>

Діалог поколінь

Літній тримістр цьогоріч ознаменується проектом «Славетні могилянці», який проведе студентська організація «Могилянська ініціатива» і визначить найславетнішу людину «старої Могилянки» та найкращого викладача відродженої. Торік, під час першої частини заходу, студенти та викладачі вже визначили 20 найславетніших людей Академії за всю її історію (до 10 представників старої і відродженої КМА). Цього року Інтернет-голосуванням буде визначено переможців у цих двох номінаціях.

Проект передбачає такі заходи: голосування, оприлюднення проміжної статистики та конкурс «Найкраща спудейська емблема»: кожен охочий зможе взяти в ньому участь намалювавши свій варіант емблеми на парті, яка стоятиме на плацу.

Мета проекту - не просто визначити найславетнішого представника «старої» Могилянки і найкращого викладача відродженої, а й спонукати до культурно-історичного діалогу серед студентства та викладачів.

Вистава «Фрьокен» - відверто і сміливо

4, 11 та 27 квітня режисер Андрій Приходько представить в Академії театральне дійство, поставлене за п'єсою шведського драматурга Августа Стріндберга «Фрьокен Жулі», написаній у 1888 році, але довгі роки забороненій через її натуралістичність та сміливість. Це психологічний твір, що

розкриває внутрішню сутність людських почуттів. Зараз вистава популярна в театрах всього світу, адже її зміст досі не втратив актуальності.

Прем'єра відбулася на другому поверсі в КМЦ ще в січні. У виставі беруть участь троє акторів: Вікторія Шупікова, Сергій Довгалюк і Роксолана Лудин. Дійство починається у вказані дати о 19.00. Вхід 10 грн (для гостей НаУКМА 20 грн.)

БЛАГОДІЙНІ ЗАХОДИ Квітковий бал повертається!

Після дворічної перерви бал повертається.

10 квітня о 18:00 в Культурно-Мистецькому центрі відбудеться Благодійний Квітковий Бал

Квиток на бал – Ваш благодійний внесок – 60 грн.

В програмі балу - віденський та повільний вальс, танго.

Навчитися цим танцям кожен має змогу на тренуваннях, які тривають до 9 квітня. (вівторок, четвер, з 15 до 18.00, ПідWALL)

Необхідний елемент дресс-коду - квітка на сукні, у волосся чи костюмі.

Кошти, отримані від квітового балу, будуть спрямовані на закупівлю приладдя для шиття, вишивки, аплікації, в'язання розвиваючих ігор, подарунків (іграшки, книжки, солодошницю), побутових речей для Замглайського дитячого будинку (Чернігівська область).

На бал будуть запрошені адміністрація НаУКМА, почесні гості друзі академії. Окрім танцювальної програми, на Квітовому балу вас чекатиме багато приємних сюрпризів.

Врятуємо життя Андрійку Жарку!

Частинці могилянської сім'ї потрібна допомога

Шестирічний Андрійко Жарко син викладача факультету економічних наук, хворий на рак крові. Кожен з нас своїм маленьким внеском може здійснити великий крок віри для життя Андрійка. Саме зараз йому потрібна операція у спеціалізованій закордонній

клініці вартістю 312, 5 тис. євро. Необхідність операції – питання кількох тижнів, тому оперативність дуже важлива! Кошти для допомоги на операцію можна перерахувати за такими реквізитами:

Реквізити банківського рахунку для допомоги

Андрійку

(в гривнях)

Банк отримувача: БАТ «Райффайзен Банк Аваль»

МФО: 380805

Отримувач: Жарко Роман Петрович.

Ідентифікаційний номер (Код ЗКПО): 2780012537

Рахунок отримувача: 262031781537

Призначення платежу: на лікування Жарка Андрія

Додаткову інформацію та реквізити для перерахунку в євро і доларах можете знайти на:

VivatLink

<http://www.donor.org.ua/index.php?module=help&act=show&cat=1&id=857>

З метою збору коштів в Академії відбувся Благодійний концерт за участі гуртів Solominband і тріо Костянтина Стрельченка та концерт за участі гуртів «Друга ріка» та «С.К.А.Й.», проведений 31 березня з метою збору коштів на лікування Андрійка Жарка. На цей час зібрано вже близько 90 тис. євро. На операцію необхідно 218 тис. євро.

Тримайся, друже!

Як часто Ви замислюєтеся над тим, що щасливі вже тому, що можете вільно рухатися і пересуватися без жодних проблем? В нашому університеті є люди, для яких кожен крок це невеличка перемога над собою. Люди з обмеженими фізичними можливостями - звичайні студенти НаУКМА, їм потрібно лише трохи більше уваги. Є актуальна необхідність становити поручні на сходах біля входів і виходів академії. Ініціативна група небайдужих студентів вже розпочалабір коштів та пошук благодійників. Проект має назву «Рука підтримки». Щоб якнайшвидше реалізувати цей благодійний проєкт, нам потрібні кошти, Ваша увага й підтримка! Ви вже в цю справу можете долучитися до процесу пошуку благодійників або пожертвувати гроші.

Усі ми прагнемо комфортно навчатися і працювати. Твоя «Рука підтримки» полегшить моголянцям умови пересування!

Пишіть, телефонуйте та приєднуйтеся! Відділ залучення коштів - 5 корпус, 215 кімната, 463-71-10, fr@ukma.kiev.ua

МУЗИЧНІ ПОДІЇ КВІТНЯ

Про концерти Святослава Вакарчука, ATB, Limp Bizkit та Алли Пугачової не чув хіба що глухий. Тому спробуємо знайти ще щось цікавеньке.

9 квітня:

Неперевершені «...И Друг Мой Грузовик» в клубі «44» (вул. Крещатик, 44-б), початок о 20:00.

11 квітня:

В цей день доведеться вибирати, куди піти. Хоча, можна встигнути всюди, тільки 6 грошей вистачило.

В рамках фестивалю «ГОГОЛЬ FEST», в «Альта-Експо» (Московський пр-т, 11-а), о 18:00 відбудеться

концерт, на кому гратимуть «The Future Sound Of London», Ліна Орлова, «ДахаБраха», «SunSay», все це коштуватиме 100 грн.

О 19:30 в Жовтневому палаці буде лунає джазова музика вітового гатунку - це Ел МакКей та Майкл Харріс, засновники легендарного джаз-рокового гурту «The Earth Wind and Fire».

О 21:00 в «Route 66»

вул. Жиянська, 87/30)

виступатимуть «Т.Н.М.К.»

О 22:00 гарний настрій

підарують «Mad Heads XL»

«Докер'с ABC» (Хрещатик,

5).

12 квітня:

О 19:00, в клубі «Філін»

(Львівський пров. 19/5)

концерт дадуть харків'яни

«А.Й.К.А.», що давно вже

али відомими в Україні та за

межами, а також полтавчани

«Дреон».

О 20:00 «Тартак» виступить в «Route

66».

15 квітня:

Київський гурт «Singleton» презентує свій EP «Storms», тож

крім вже відомих пісень можна буде почути і нові треки. Клуб

«44», 22:00, вхід - 30 грн.

24 квітня:

В клубі «Чеширський Кіт», о 21:00, відбудеться концерт певною

прою культового російського гурту «Мои Ракеты Вверх». До

них приєднається «Singleton».

А о 22:00 в клубі «44» виступатиме молодий і, в той самий

вік, досвідчений гурт «Інди.Я», музиканти якого також грають

в гурті «Димна Суміш», а вокалістка, Катя, колись співала в

родовому гурті «Buzzmonster». Вони використовують у своїй

музиці індійські народні інструменти, що надає їм неповторного звучання.

25 квітня:

«Бумбокс» відіграє

сольний концерт в

«Альта-Експо», початок

о 19:00. Вартість квитків

коливається від 100 до

150 грн. у передпродажі,

та від 150 до 200 в день

концерту.

30 квітня:

Під кінець місяця в

місті, у Міжнародному

виставковому Центрі

Броварський пр-т, 15),

пройде грандіозний

drum'n'bass фестиваль

«Піратська Станція».

Знамена ді-джеїв, що

гратимуть свої сеті з 20:00 до 6:00, кажуть самі за себе - Pen-

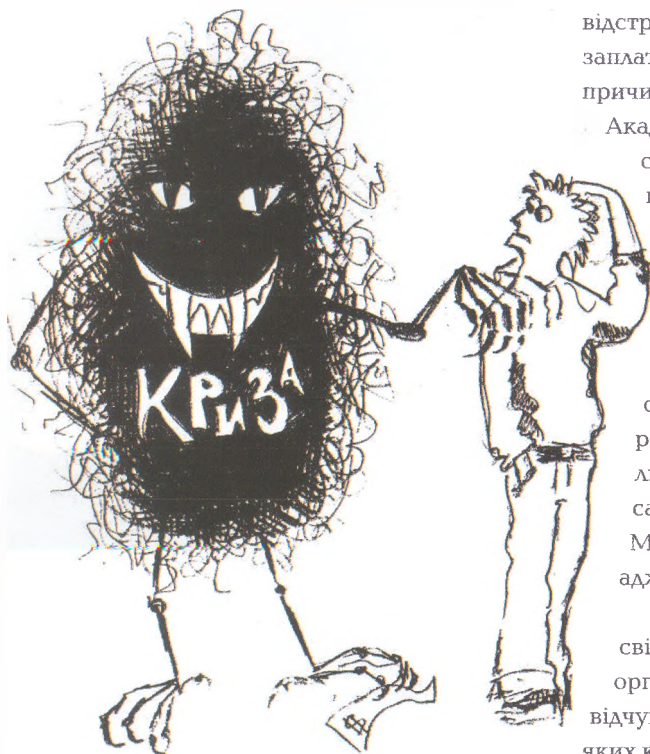
dulum (UK), Fresh (UK), John B (UK), Concord Dawn (NZ), Tapolsky

(UA), Redco (UA). Вартість - від 150 грн.

Криза та Академія: **ХТО** кого?

Слово «криза» в ж е

стало майже «другом» кожного із нас. Що ж чекає студентів, які й у некризові часи рахували кожну копійку? Чи вдасться контрактникам закінчити університет? Що буде з нашими стипендіями? Чому в гуртожитках вимикають почергово опалення та гарячу воду в зимові місяці? Ці питання ми поставили віце-президенту з економіки і фінансів, Дяченко Людмилі Іванівні. Вона аргументувала ситуацію, що склалася, і розповіла свою візію на майбутнє академії.

Людмила Іванівна: Є певна проблема зі студентами, котрі навчаються на контрактних умовах. Адже зараз не всі в змозі сплатити за навчання. На початку 2009 року з цією проблемою до керівництва Академії звернулось лише 6 студентів, які подали заяви та підтвердили матеріальну скруту відповідними документами. Їм надали

відстрочку до 1 березня 2009р. Інші ж не заплатили за навчання, навіть не вказавши причин. Тих, хто в березні не оплатив рахунки, Академія змушена буде виключити з числа студентів. Треба зрозуміти, що без цих коштів університет не зможе існувати.

Щодо стипендій, то у цьому році Держбюджет України передбачив забезпечення фонду стипендій лише на 70%. Тому на кожен наступний місяць немає гарантій. Пані Людмила спростовує чутки щодо підвищення рейтингового балу. "Це може відбутися лише на загальнодержавному рівні, самостійно такого рішення Києво-Могилянська академія приймати не буде, адже це суперечить законодавству."

Звичайно, те, що відбувається у світі, не може не торкнутися будь-якої організації. Однак студенти КМА, ще не відчувають цього. Є реальні обставини, у яких криза дає про себе знати. Це, наприклад, зростання цін на газ. Якщо раніше плата за користування газовими ресурсами у гуртожитку смт. Ворзель була 9 тис. за місяць, то у лютому вона вже сягнула 21 тис. грн. "Оскільки держава фінансів не виділяє, доводиться використовувати внутрішні резерви, економити. Хоча більше іде нагнітання ситуації. Університет не хоче потрапляти у психологічно-нервову ситуацію кризи. Основним для Академії є забезпечення сприятливих умов для навчання, а з цим вона успішно справляється."

"Щодо майбутнього, то зараз відбувається аналіз фінансової сфери, навчального процесу. Криза — тимчасова, а університет потрібно розбудовувати. Дуже інтенсивно йде боротьба за оновлення технічної бази, реставрацію будівель. Академія оптимістично дивиться у майбутнє і готується до святкування свого 400-ліття."

Оля Іжик

Може, Дяченко Людмила Іванівна й готова економити на бюджеті Академії, щоб сплатити за газ, але не Сергій Миронович! Про кризу в Академії, про позиції адміністрації у вирішенні гострих питань щодо стипендій, зарплатні та майбутнього 400-ліття НаУКМА Президент охоче поділився з «Vivat Academia!». А ще ТОП-5 сенсаційних планів від Сергія Мироновича Квіта!

ВА: Як криза вплинула на Академію? Хто постраждав?

Квіт С.М. З одного боку, криза вдарила по фонду заробітної плати для співробітників Академії. З іншого — по стипендіях для студентів. Держава не додала 1 млрд грн. на освіту. Тому на початку року ми змушені були скоротити 22 ставки.

Щодо виплати стипендій, то держава нібито дає на це гроші, але стипендії мають одержувати 70% студентів у кожному університеті. А в нас є 85% стипендіатів. КМА — єдиний університет, який бореться за стипендії, долаючи складну бюрократичну процедуру. В інших ВНЗ викладачі ставлять нижчі оцінки, щоб студенти не отримували фінансової допомоги за свої академічні успіхи — це не наш шлях.

Інший негативний вплив: 400-ліття

... наступного року лікарня передасть нам історичні будівлі ...

святкування Дня академії. Держава не має зараз 3,5 млн. гривень на цей проект. Вирішення - розділити фінансові та майнові питання. Щодо майнового аспекту, наступного року лікарня передасть нам історичні будівлі, отримаємо приміщення в Севастополі. Також вирішується питання побудови нового кампусу.

ВА: Сергій Миронович пояснив жорстку політику університету щодо контрактників.

Квіт С.М. Ті гроші, які надходять від контрактників, ми передаємо державі. Тобто це є бюджетні гроші, які держава нам потім видає. Якщо університет не платить, то Міністерство питає, куди ми поділи державні гроші. Тому відмінити цю плату навіть відмінникам не можна, скоротити теж. Є окремі випадки, коли дозволена відстрочка.

Президент зазначив, що навіть у кризових умовах адміністрація не планує збільшувати кількість контрактників на

5 головних кроків на майбутні 5 років:

1. Проект «Університетська автономія»: довести до належного рівня систему зовнішнього тестування, використовуючи наш внутрішній та іноземний досвід. Мета: конкурувати на зовнішньому ринку освіти.
2. Дві нові платні магістерські програми з наступного навчального року: Public Administration (зростання в менеджменті) та СБУ (на базі кафедри політології, частина занять буде проходити в приміщенні СБУ, оскільки в їхній програмі є засекречені предмети).
3. Питання лікарні: плануємо спільний медико-екологічний факультет.
4. Створити новий кампус за межами Києва, на природі. Кожному факультету потрібні свої приміщення за Києвом: гуртожитки, стадіон, культурно-мистецький центр і корпуси. Нам тісно на Подолі.
5. Розширення НаУКМА: оптимальний студентський максимум - 5 000 студентів (зараз близько 3 500) за рахунок нових факультетів і кампусу.

бакалаврські програми.

ВА: Як буде з гуртожитками в кризовий час?

Квіт С.М. Плата не збільшиться, умови не погіршаться, а поліпшаться завдяки програмі «Євро-2012», яка захищена навіть від бюджету і передбачає побудову нового гуртожитку на Троєщині та реконструкцію старого.

ВА: А як із матеріально-технічною базою університету?

Квіт С.М. Можна сподіватися на міжнародні проекти. В лютому почала працювати Лабораторія генетики і клітинної біології, яка потрапила до нас із Британії. Недавно відбулася презентація електронної бібліотеки. Дозвіл на користування нею ми здобули завдяки гранту в 1,5 млн. доларів.

ВА: Як НаУКМА співпрацює зараз із закордонними університетами?

Квіт С.М. Маємо угоду з Барселонським університетом, згідно з якою будь-який наш студент-PhD чи докторант, який захищає дисертацію, може одержати їхній диплом і диплом Європейського Союзу, а їхні студенти — наш. Нагадаю, що докторанти НаУКМА також мають змогу отримати диплом Маастрихтського університету, з яким угода заключена вже давно.

Ольга Хомета

Я еліта, ти еліта -

Я мізер, ТИ мізер

Хто ти в суспільній системі? Представник другого «розстріляного» відродження? Маргінал, відкинутий смаками суспільства за куліси театру життя?

Ти — один із тих, хто живе в наміряному світі могилянських стереотипів про елітарність.

Читай об'єктивне.

За однією з елітаристських теорій здоровий соціум існує тоді, коли в балансі взаємодіють еліта влади, еліта власності, еліта статусу та еліта знання.

В Україні на авансцені сьогодні перебуває влада. Інтелектуальна ж еліта (частиною якої ми, могилянці, впевнено вважаємо і себе), як правило, відсиджується за кулісами. Так, вона створює важливі конструкти, завдяки яким функціонує національна свідомість — професійну літературу, шедевральне мистецтво, новітні наукові розробки — все те, чим можна візуалізувати наше етнічне «я».

Але народ потрібно стимулювати і постійно ним рухати, а не лише продукувати ідеї в замкнених колах.

Про плоди «вовчих» законів, які стрімко стали на заміну елітарним законам в Україні, розповів **Данило Богун**. Віце-президент Української PR Ліги, спеціаліст з PR-технологій та

стратегічних комунікацій. У 60-70-х роках для того, щоб Україна не думала про незалежність, на керівні посади ЦК КПУ брали людей переважно з села, вони у свою чергу забирали з собою близьких та родичів. Відтоді так і не врегулювалося, яка еліта повинна бути в Україні. Академіки, професори, інженери, лікарі — інтелігентні люди, ті, кого поважала радянська система, — зараз не користуються попитом. «Якщо ти розумний, то повинен

багато заробляти. Якщо не в змозі заробити, то навіть тоді твої мізки?»

Не дивімося високо. Навіть значна частина пересічної молоді нині стала жертвою звабливих перспектив гламурного життя і шоу-бізнесу: подіум, сцена, телеекран. Мотивація проста — небажання зв'язуватися з державою, прагнення отримувати насолоду від життя, якими брудними не були б його закони. А навіщо в цей час могилянський студент вчиться?

Аргумент 1. Захищені брендом елітарності: ІНТЕЛЕКТУАЛИ. Головним ресурсом еліт є знання, воля та мистецтво.

Сергій Курнос викладач кафедри політології НаУКМА: «Інтелектуальна еліта — це ті люди, які випереджають час і здатні формулювати смисли, формувати морально-етичні орієнтири суспільства. За цим визначенням в Україні немає інтелектуальної еліти. Принаймні, вона не помітна, її не чути».

Тож могилянців швидше можна ототожнити з брендом «інтелігенція».

За словами голови Української Громади **Ігоря**

Шивачин, це люди, які є інтелектуалами, спеціалістами в певних сферах, та не завжди мають масштабне мислення. Еліта ж повинна

проектувати своє знання — той же інтелект — в масштабах не тільки цієї країни, а й стратегічно планувати її на 20-50-100 років вперед.

Мислити так у нас дійсно не виходить. У той час, коли світ розбудовує стратегії виходу з економічної кризи відповідно до результатів

Давоського форуму, наша влада користується послугами мудрих людей для того, щоб написати короткі програмки — бо живемо від виборів до виборів, і суспільство періодично втамовує голод гарно сформульованими агітаційними текстами.

Денис Богуш: «Люди не сприймають інформацію та інтелект як цінність, як бренд. А тим часом бренд України на газовому конфлікті з 8 пунктів упав до 2. Це впливає на інвестиції, на міграцію».

Те, що зараз популяризується — політична еліта, бізнесова еліта — є лиш істеблішментом, опорою для функціонування нашого суспільства. Відбулася підміна цінностей, і дуже активно сприяють цьому сучасні ЗМІ.

Інтереси інтелектуалів в Україні зараз ніхто не любить. Причина — в пасивності інтелектуальних еліт, які не вміють або не хочуть говорити голосно! Чому?

Аргумент 2. Держава не є авторитетом.

І нехай наймас влада антикризових менеджерів, які будуть крутити колесо

проблем. А інтелектуали відкинуть стадний інстинкт і вийдуть з кризи індивідуальностями. Тим паче, система завжди працює проти людей із непересічними здібностями. Можна, звісно, «стати на експорт»...

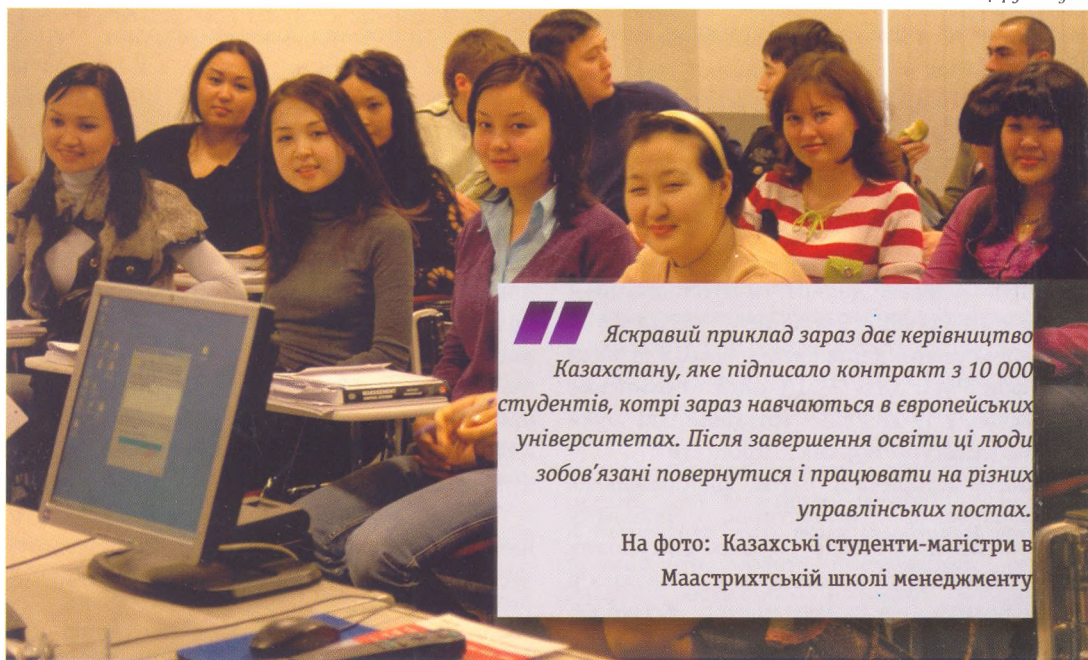
Інтелектуал здатен почуватися комфортно в будь-якій точці планети, якщо його ідеї заохочує і підтримує суспільство, але представник інтелектуальної еліти має працювати для свого суспільства.

Може, тому Ви зараз читаете україномовну пресу на території українського університету? Шукаєте totally new treatment..?

Аргумент 3. Є можливість використати політичну еліту для втілення своїх інтелектуальних проєктів.

За словами Сергія Куделі, «політична та інтелектуальна еліта повинні доповнювати одна одну. Інтелектуальна еліта формує зміст, в той час як політична формує порядок денний і визначає механізм прийняття нових рішень. Тобто політичною елітою повинні бути люди із стратегічним баченням розвитку держави, здатні формувати пивідкі ефективні варіанти розв'язання проблем, які

(продовж. далі)

Яскравий приклад зараз дає керівництво Казахстану, яке підписало контракт з 10 000 студентів, котрі зараз навчаються в європейських університетах. Після завершення освіти ці люди зобов'язані повернутися і працювати на різних управлінських постах.

На фото: Казахські студенти-магістри в Маастрихтській школі менеджменту

виникають щодня.»

Ті потужні ресурси, які мають у своєму арсеналі інтелектуали, слід спрямувати з користю для себе, а не для західних інвесторів. Експерти виділяють 3 стратегічні напрямки розвитку України: розвиток космонавтики (за роки незалежності Україна вже здійснила близько 300 винятково своїх проєктів), розбудова аграрної і туристичної галузей. Наша справа — зробити в цих сферах ідейний прорив.

Аргумент 4. Пріоритетність науки — в її довготривалості.

Яскравий приклад зараз дає керівництво Казахстану, яке підписало контракт з 10 000 студентів, котрі зараз навчаються в європейських університетах. Після завершення освіти ці люди зобов'язані повернутися і працювати на різних управлінських постах.

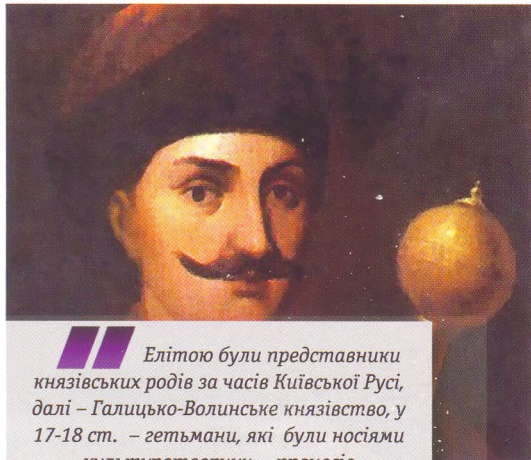
Аналогічна потреба нині в українців. «Потрібна певна точка, котра притягне до себе людей, які зможуть зайти у владу як альтернативна політична сила, сформована з навчених кадрів», — переконаний Денис Богуш.

А щоб упевнено дивитися вперед, погляньмо на розвиток українських еліти в ретроспективі.

Аргумент 5. Історично не може бути інакше: еліта — це ті, хто веде вперед і творить національну історію.

Лариса Горенко, кандидат мистецтвознавства, доцент, член Національної спілки композиторів України: «Елітою були представники князівських родів за часів Київської Русі, далі — Галицько-Волинське князівство, у 17-18 ст. — гетьмани, які були носіями культуротворчих процесів». Діяльність історичної еліти відображалась у заснуванні монастирів, розвитку дипломатичних зв'язків і навіть військових діях. Традиції гетьманських нащадків утримувалися в діяльності Кочубеїв, Остроградських, Маркевичів, Розумовських,

Безбородьків. Єдине, що вони втратили під час денаціоналізації майна, — це право на землю, маєтки й приватні підприємства. Тому фактично не допускалися до державної влади. Також у 20 ст. елітою були колекціонери старожитностей та великі меценати-благодійники. Вони робили це широко, залучали громадські й державні структури. За часів Гетьманщини державотворча та культуротворча стратегії йшли паралельно: тут вони воювали, а тут засновували університети. А коли Російська імперія

Елітою були представники князівських родів за часів Київської Русі, далі — Галицько-Волинське князівство, у 17-18 ст. — гетьмани, які були носіями культуротворчих процесів

обмежувала державотворчі процеси, еліта зосереджувалася на розвитку культури й освіти: виникали полкові школи, театри, хори, балети. Було більше 30 проєктів заснувань університетів, коли ні в Москві, ані в Петербурзі їх не було. Мотивували це високим рівнем освіченості людей і наявністю економічного базису — в Батурині, Переяславі, Чернігові... Це феноменально!

Феномен у тім, що немає нічого нового під сонцем. На зміну покровителям колегіумів чи колекціонерам-мільонерам на кшталт Ханенків сьогодні прийшли власники галерей, видавці, засновники університетів, приватні колекціонери. Ці «поводирі» накопичують авторитет, маніпулюючи всіма, хто споживає їхні ідеї.

Могилянцю ж треба заробити ще чимало грошей і вкладати в практичне застосування свого інтелекту. Хто перший?

**Ліля Куль
Дар'я Придибайло**

Гетівське «О мить, спинися, ти

Ця маленька проблема викликає і більш глобальну. Збірній команді НаУКМА просто нічого протиставити своїм суперникам з інших університетів міста. Відверто кажучи, цьогоріч нам ще пощастило, що ми зайняли передостаннє місце в своїй групі на чемпіонаті міста, бо навіть на фоні завжди слабкої команди університету

«Україна» ми виглядали не дуже впевнено.

У внутрішньому чемпіонаті взагалі жаж. Разом з поширеною хворобою індивідуальної гри почав поширюватися й інший вірус. Я маю на увазі відсутність гри як такої. Варто зазначити, що командна першість НаУКМА з баскетболу 2009 ознаменувалася кількома казусів, зокрема, був зафіксований рекордний розгромний рахунок 93:4 та випадок, коли один гламурний

Крітеш, 2000 11

© <http://www.generalcomics.com>

Чи є в Україні соціальна реклама?

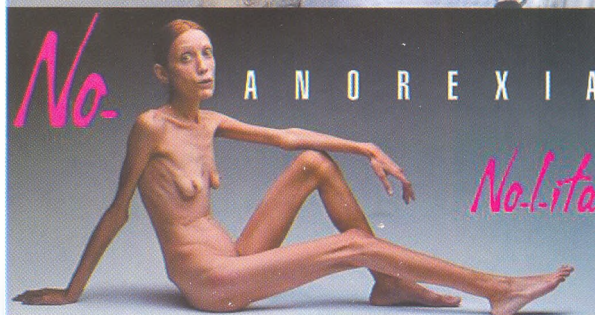
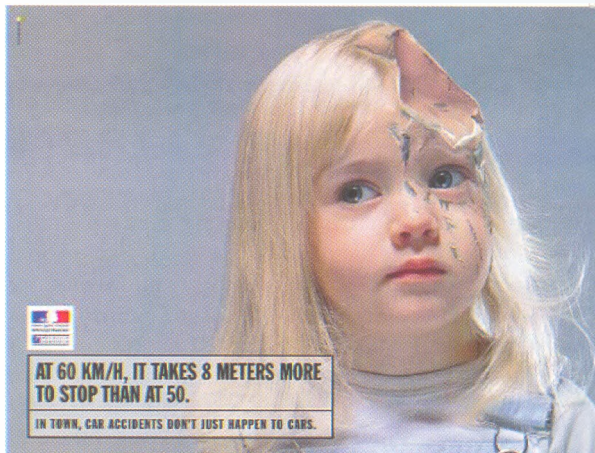
Криза споживацького суспільства... Зараз модно багато про це говорити. Сформувати альтернативу - означає виховати націю продуктивних людей, здорових людей. Але як і чим? Необхідна реклама громадських цінностей. Саме так називають за кордоном те, що ми називаємо соціальною рекламою.

Сотні рекламних щитів на вулицях міста. Що вони нам несуть, до чого спонукають?

Деякі з них недієві — сприймаються як агресивні та нав'язливі. Вони рідко формують ті цінності, що лягають в основу наших дій. Інші викликають посмішку: звичайно ж приємніше бачити великий щит з великим написом «Кохаймося!..», аніж той, який робить виклик нашому сталому сприйняттю, нашим звичкам і стереотипам.

Є й такі, від яких нам стає моторошно. Всі пам'ятають борди з написом «Мамо, чому я ...?», які викликали резонанс і різну оцінку суспільства. Створення реклами вимагає знань тонкощів психології людей, а тому є справою нелегкою і відповідальною. Проте на Заході не рідко використовують рекламу, яка шокує. Кампанія проти дитячого алкоголізму в США привела до майже 76000 дзвінків за інформацією про місцеві довідкові центри. 62% з тих, хто подзвонили, вжили подальших заходів.

Характеризуючи соціальну рекламу, член правління Всеукраїнської рекламної коаліції Олександр Горлов зазначає, що часто вона є неякісною та непрофесійною, бо в процесі її створення довіряють лише своїм креативним здібностям, не заглиблюючись у аспекти її мотиваційного потенціалу: «Різниця між комерційною і соціальною рекламою майже немає! Так, комерційна реклама закликає до дії: дуже простої — щось купити.

Світові зразки реклами, що апелює до суспільної свідомості

Соціальна реклама також закликає до певної дії: щось зробити, або не зробити». Кожна людська дія, на відміну від придбання чогось, несе в собі велику силу і може принести як багато добра, так і багато горя. Не побачивши комерційної реклами ми ризикуємо втратити небагато, соціальна ж реклама несе інформацію, яка в певні моменти може мати ціну життя. Яскравим прикладом є соціальна реклама Київстару: «Не розмовляйте по мобільному телефону за кермом».

Соціальна реклама є однією з

небагатьох сфер, на яку позитивно вплинула економічна криза. Серед великої кількості бігбордів все менше комерційної реклами, а все більше соціальної. Історія показує, що це не випадковість: реклама громадських цінностей найбільш інтенсивно розвивалась у важкі та кризові часи (війни, революції). Можливо це і є шанс української соціальної реклами вийти на новий, більш якісний рівень?

Провівши велику перерву на Плацу, вдалося знайти відповідь на питання:

«Яка ж саме соціальна реклама найбільше запам'яталася могилянцям?» Отже, топ-5 найкращої вуличної соціальної реклами очима наших слухачів:

1. «На небеса можна швидко, але на завжди»
2. Реклама щодо захисту прав сніжовичів
3. «Мамо, чому я ...?»
4. «Секс повинен бути захищеним»
5. «Кохаймося, країні бракує...»

Катерина Перепечай

Ця рекламна кампанія української агенції MEX увійшла в шорт-лист найпрестижнішого фестивалю реклами Cannes Lions

ФОТОКОНКУРС

< Анна Горбенко

друге
місце

ФОТОКОНКУРС

< Іва Кучеренко

перше
місце

ФОТОКОМКАРС

У Олыга beta-каротин

ТРЕТЕ
МІСЦЕ

ФОТОКОНКУРС

третє
місце

А Кислий Мартін

**Світлана Миколаївна
Оksamитна - декан
ФНСТ**

© Катя Лавренюк

Майстриня

Цього разу під приціл рубрики ДІТИ-ДЕКАНИ або Коли ще декани були дітьми потрапила галичанка родом з Тернополя, жінка з чоловічою витримкою та наполегливістю. Може, в дитинстві майбутній декан ФНСТ була доброю, слухняною та гарненькою дівчинкою?..

" Загалом так. Хіба що лазила через паркани, ламала руки, ганяла на велосипеді на великій швидкості ажно зіткнення тіла з асфальтом. Інколи ображала старшого брата. Але частенько разом блукали в лісі: одного разу так довго шукали підсніжники для мами, що вона вже підняла на ноги всю околицю, бо діти ж зникли в лісі!" - так описує Світлана Миколаївна свої дитячі пригоди.

Допомогти однокласникам у скрутну хвилину контрольної роботи? Без питань! Бувало на наполегливі прохання однокласників приносила з дому на диктант з української мови справжнісінький збірник диктантів (мама — вчителька української мови і літератури), що чомусь дуже не подобалося вчителю і, за сумісництвом, директору школи... Але то все дрібниці, побічні явища процесу соціалізації, бо головне — відмінно вчилася, вправно збирала металолом і макулатуру, була старостою і комсоргом класу та мріяла стати юристом.

Проте батьки (мама — вчителька, тато — науковець) доклали усіх зусиль, щоб відмовити від вступу на юрфак. З роками пані Світлана їх зрозуміла. Вони хотіли кращого, добре знаючи,

В Анкета

Улюблений мультфільм: „Іжачок у тумані“

Улюблена гра: в дитинстві багато різних, назви яких вже не пригадую, нині — влітку перегони на байдарках

Улюблені книги: про соціологію, оскільки особливості здобуття вищої освіти не залишили шансів на систематичне читання художньої літератури

Якби довелося жити в іншому столітті, то це було б: ніяке, окрім тих, в яких і живу — XX і XXI, перші століття в історії суспільства, коли жінки досягли визнання як повноцінні людські істоти й повноправні громадянки.

Формула успіху: коли буває зовсім тяжко, втрачається не те, що успіх, а сенс життя, пригадую цілком серйозно висловлене студентами на семінарі з гендерної соціології визначення: „Жінка — це витривалий і багатофункціональний різновид людини“, змушую себе посміхнутися, заковую рукава і знову беруся до роботи зі сподіваннями, що успіх таки не забариться.

свого життя

що без хороших зв'язків і економічних ресурсів дівчинці з провінційного Тернополя, куди доля закинула батьків, навіть з золотою медаллю навряд чи вдасться вступити на юрфак.

Прихильність та ґрунтовні знання з гуманітарних наук привели до філософського факультету столичного університету. Невдовзі від марксистсько-ленінської філософії, історичного матеріалізму і наукового комунізму майбутній науковці дуже захотілося втекти до чогось конкретнішого, ближчого до справжнього життя людей, емпіричної реальності. На горизонті вже майоріла соціологія, хоч і радянська, жорстко ідеологічно контрольована, але значно привабливіша, аніж висока марксистсько-ленінська теорія.

Вищу соціологічну освіту довелося здобувати фактично самотужки, і цей процес триває досі. «Навіть в очну аспірантуру з соціології мене не взяли через дві очевидні вади: я не була членом партії, і я не була чоловіком (!). Тому крилатий вислів „Вік живи, вік учись” я дуже добре розумію і все життя втілюю не лише в повсякденно-побутовому значенні, а й науково-освітньому».

До того ж ще зі студентських років Світлана Миколаївна має практичні навички секретаря-друкарки, медсестри цивільної оборони, покрівельника першого розряду і провідниці потягів. Також заради мами, її спокійної старості, довелося навчитися керувати машиною, набути знань і навичок садівниці й квітникарки. Знається декан і на кулінарії, шитті, в'язанні, домашньому ремонті... «Воістину праві улюблені студенти: жінка таки багатофункціональний різновид людини!»

Людмила Кушнір

E Finita la Commedia

(П'єса на одну дію)

ГОЛОВНІ ГЕРОЇ:

Лавочка - має багато спільного з Форестом Гампом, зокрема, як і останній, любить сидіти і розказувати байки про своє життя;
 Фавор - Фаворський;
 Жар-Птиця - дівчина з крилами на черевчиках, яка завжди під рукою носить кіпу газет;
 Чайник - під мотиви пісні "Karma Police" називає Брюховецького не інакше, як «дядя Славик»;
 Голуб - хтивий птах, який мріє про щир у всьому світі;
 Філософ - падаватий монумент, для якого не знайшлося місця у гуртожитку.

ДІЯ ОСТАННЯ

Дія відбувається після того, як не вдалося зібрати 10500 золота, 57000 їжі, 4500 заліза і перейти у XVIII століття, біля пам'ятника Філософу, на голові якого сумлінно виконує свою роботу Голуб. Поруч пам'ятника стоїть складана драбина та відро з водою. Губка у руках у Лавочки, що на хвилюк присів перепочити неподалік.

Голуб (воркує). Бур-бур-бур.

Лавочка (не очікуючи від задоволеного пташиного буркотіння нічого доброго, пересідає трохи далі. Потім сумно поглядає на фасад третього корпусу, де під гербом Могилянки вже немає розрекламованої гастрономії вартістю 2000 гривень за одну лампочку, а потім знову на загіпнотизованого Філософа). А я ж казав, що треба оголосити цей пам'ятник зоною культурного лиха та почати постійний відстріл курятини на благо Академії! А вони: «Зняти літери, зняти літери...»

На сцені несподівано з'являється Жар-Птиця з пательнею в руці

Жар-Птиця. Привіт! Не хочеш придбати «Часопис СК»? Всього за одну гривню!

Лавочка (розвівши руки в сторону). Звичайно. А про що там?

Жар-Птиця. У цьому номері ми, тобто я, розповідаємо про могилянців, які вшановували пам'ять загиблих біля Крут, а потім ходили на вершкові вистави у рамках нашої програми «Поїздки до пам'яток української історії». Також ми повідомляємо громадськість, яких сил нам довелося докласти, щоб відкрити куточок спорту на плацу, а також центр, що допомагає організаційно та фінансово будь-якій студентській організації здійснювати власні проекти.

Лавочка. І навіть «Вівату»?

Голуб. Бур-бур-бур.

Жар-Птиця (прикриваючи голову пательнею). Навіть «Вівату». Довго миєш Сковороду?

Лавочка (проводить пальцем по монументу). Довго. І безрезультатно.

З першого плацу долинають звуки «Радіо СК»

До речі, а де це Чайник?

Жар-Птиця (сплескуючи в долоні та підлітаючи на своїх крильцях). Боже мій! Ти що не чув?! Він же створює умови для інтенсивного діалогу, займається проведенням розважальних та інтелектуальних ігор на міжуніверситетському рівні.

Лавочка. Тобто?

Жар-Птиця. Зараз вони у КМЦ у мафію грають. Нарешті зала доступна простим смертним!

Лавочка. Тобто мені від нього допомоги сьогодні не дочекається... (Задумливо). А куди подівся Фавор? Щось давно його по радіо не крутять...

Жар-Птиця. Ти що, не в курсі? Після того, як ми посприяли запровадженню військової кафедри, а він додатково від себе пообіцяв, що буде за всіх бігати, то й агітує своїм прикладом, щоб кожен був завзятим, а мляві почувалися чужими. Відпрацьовувати більше не треба – близько 1 000 000 годин самозречення Історик взяв на себе... Хай йому Бог помагає!

Голуб відлітає і з'являється на маківці філософа лише тоді, коли на сцену виходить Фавор.

Голуб. Бур-бур-бур

Фавор (зажекано, з нотками заклопотаності в голосі). Відпрацьовувати ганебно. Жодних переваг ми з цього не отримуємо. Це не робота на благо Академії. Хто козак, а хто кріпак. (Абстрагуючись). Так не робиться. (Пауза, протягом якої оглядає місце зустрічі). Пацани і дівки, ви бачили, що я забальбенив з третім корпусом? А як вам перехід на Волоський?

Жар-Птиця. «Дівки»? Це неповага до моєї персони! Ти не дотримуєшся етичних норм у спілкуванні! Я тебе змушена додати до порушників корпоративного етикету! (Записує щось у нотатнику).

Лавочка. Заспокойся, Жар-Птице. Моя мама говорила, що життя – це як коробка цукерок, ніколи не знаєш, що отримаєш. Фавор, краще скажи, де ти був?

Фавор. Та я провадив ефективну роботу зі старостами на ковзанах. Вони мене погано чують, то я жестами-жестами, мімікою-мімікою... І за все це – лише 30 годин відпрацювання!

Лавочка. Що ж, тут ти заробиш ще стільки ж. А те, що залишиться – спішемо, тому не втрачай надію! Тримай губку, а мені час їти займатися організацією концертів з провідними виконавцями. (Збирається їти).

Фавор. Що ж поробиш... Така в мене доля. Просто в нас мало хто вміє бачити і усвідомлювати халтури, як-от реконструкція другого плацу! Тому я як довічний містер КМА хочу сказати, що докотити і дальні до такої задрипаності можуть тільки недбалі власники! Якщо адміністрація відхрещуватиметься, вигадуватиме приводи, то це означатиме, що і з цього вони щось мають. Так не робиться!

Жар-Птиця (посміхаючись). Та годі тобі! Не гай часу! Берн губку і лізь мити!

Фавор (бере губку і збирається лізти на драбину). Отак завжди! Хто кріпак, а хто козак! Але нічого, ми підкрутимо потужності. На першому плацу периметр території між входом до першого корпусу і брамою зб'ємо трамбованим снігом і заллемо теплою водою...

Жар-Птиця бере під руку Лавочку і відлітає

Голуб (робить свою роботу). Бур-бур-бур.

Фавор (піднімає голову, до голуба). І от вам! Як тільки заходить мова про роботу, то відразу всіма оволодіває стадний інстинкт. (Починає драїти губкою постамент, на якому золотими літерами вибито напис: «Вдячні жителі гуртожитків своєму благодійнику»).

Філософ (як завжди, мовчить, бо його погляд спрямований кудись далеко).

Завіса.

Настя Новікова & Олесь

Євген Глібовицький: візіонер

Дев'ять років тому він закінчив НаУКМА. Сьогодні він успішний та відомий як медійник, блискучий репортер, котрий кинув виклик корумпованій системі українського телебачення, створивши в час помаранчевих змін «5канал», підваживши цим всю «систему». *Через свої непохитні принципи* Генік так само визивно пішов з медіа рівно через рік. Тепер він керує компанією з комунікацій «pro.tova», працевлаштовує перспективних могилянців і розвиває прозорі комунікації в Україні. Про успіх та шляхи його досягнення, про українські медіа та українські можливості говоримо з Євгеном Глібовицьким — ідеалістом, який, розмінявши четвертий десяток, все ще прагне змінити світ на краще...

Самохарактеристика:

- Я належу до покоління, яке менш успішне, ніж ті покоління, які будуть після мене.

- Для мене рок-н-рол завжди живий. Я ненавидів попсу і слухав хороший рок, потім класику і джаз.

- В світі нема нездоланих вершин. Можливо абсолютно все.

- Чого мені бракує в сьогоднішньому студенті — протесту! Ми підважували авторитети. Ми ставили все під сумнів. Ми не визнавали. Ми намагалися винайти свій світ.

ВА: Як Ви починали? Чого прагнули і як досягали?

Євген Глібовицький: Вважаю, що можна самостійно ставити мету і досягати будь-чого. Я починав дуже слабо. Мету ставив з самого початку і просто коригував її з часом. Я мріяв про те, щоб стати хорошим відомим журналістом. Але на нашому ринку це дуже складно зробити. Щоб стати професіоналом у глобальному трактуванні, треба працювати на глобальні компанії.

ВА: Які рецепти успіху Ви вважаєте найефективнішими?

Протягом років роботи я бачив дуже багато талановитих людей, які приходили й відходили. Успішнішими ставали ті, хто більше над собою працювали. Бо талант розслабляє. Якщо ти не працюєш над собою, рано чи пізно хтось своєю працелюбністю візьме гору.

ВА: Що Вам дала спеціальність «Політологія» в НаУКМА?

© Олексій Фурман

ЄГ: Те саме, що дала б будь-яка гуманітарна спеціальність — розуміння організації світу довкола. Я прагнув освіти вільного художника — я її отримав. Я не хотів професії, яка б мене зобов'язувала, як-от юрист або лікар.

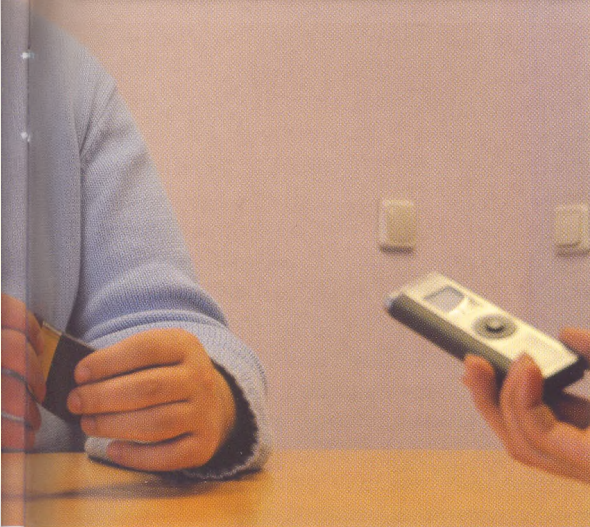
ВА: Який свій проект Ви вважаєте найцікавішим?

ЄГ: «5канал». Він був найскладнішим. 2002-04 роки — час параної, страху, відчуття постійного стеження, якісь люди «з карного розшуку» намагаються вдертись до тебе додому, ніхто не розслідує загибель твоїх друзів за дивних обставин, і ти не знаєш, чи твій керівник редакції не підставляє тебе. Усі були загнані в кут. Я, Андрій Шевченко і Роман Скрипін вирішили робити інформаційний телеканал, який би впливав не на глядача, а на інші ТВ канали. Якщо на 5-му не буде цензури, то зникне цінність, яку створює цензура на інших каналах. Мені здається, що

2 з троєщинських трущоб

/// Протягом років роботи я бачив дуже багато талановитих людей, які приходили й відходили. Успішнішими ставали ті, хто більше над собою працювали. Бо талант розслабляє. Якщо ти не працюєш над собою, рано чи пізно хтось своєю працелюбністю візьме гору.

Медведчук і команда навіть не зрозуміли, як і чому впала система. «5 канал» підточив її і на тому виконав свою місію.

VA: Яке майбутнє українських медіа, на Вашу думку?

ЄГ: Для тих, що є - сумне, і, напевне, це добре. Їх ставатиме менше, бо ми програємо конкурентну боротьбу. Якщо раніше мали винайти себе в країні, то тепер треба бути глобально конкурентним. Тому настане час нових людей та ідей. Думаю, станемо тримовною країною набагато швидше, ніж одномовною. Слід чекати дуже якісних проривів у російськомовній та англomовній українській журналістиці. Мені важливо, щоб україноментальні медіа не зникали.

Важливорозуміти, що професіоналізм має переважати мовну ознаку. Буде якісна журналістика — з часом буде і україномовна. Не буде професійності — не буде нічого. А фахівців на ринку обмаль. Інтелектуальність як підхід не надто котується. Ще одна хвороба,

яка поглинає наш ринок — це infotainment. Інформація не інформує, а розважає: жовті новини, фонтани крові... У нас немає імунітету до цього, немає системи стримування і протидії. Тому конче необхідне громадське мовлення..

VA: Що порадите молодим журналістам у таких умовах?

ЄГ: Перша порада: думати головою. Друга — бути свідомим власних цінностей і не йти на ціннісні компроміси — вони вбивають людину як творчу істоту. Втративши одного разу своє добре ім'я, його вже не повернути.

Одна з найгірших речей, яку можна зробити, щоб стати журналістом, це піти вчитися на журналістику. Треба в принципі тренувати свій мозок. Єдина школа, якість якої мені видається прийнятною — це Києво-Могилянська школа журналістики. Але вона дає всього кілька десятків людей на рік, та ще й більшість з них рано чи пізно йдуть у PR, тож їхня присутність у журналістиці непомітна.

Важливе також вміння вчитися, бо вчитися доведеться усе життя. Наприклад, випускник-журналіст потрапляє у медичний журнал із вмінням писати. Але чи розуміє він те, про що пише? Така і якість виходить.

VA: Розкажіть про свої студентські будні? Де мешкали в Києві, адже Ви приїхали сюди зі Львова?

ЄГ: Я жив у гуртожитку на Троєщині, на восьмому поверсі у крайній кімнаті, вікно було на ребрі. Ми переробили трійку на четвірку. Творили неймовірні вар'ятства. Багато хто крутив пальцем коло скроні про нас. Але ми всі стали дуже успішні. Часто зустрічаємося. А ті, що крутили пальцями, — не знаю, де вони зараз :)

VA: Як треба змінитися українцям, щоб стало краще жити?

ЄГ: Треба ставити перед собою більші виклики. Двоє американських студентів розв'язали просту математичну задачу, вклавши кілька тисяч доларів, а через рік отримали мільярд 600 мільйонів. Вони виграли youtube. Двоє українських студентів могли зробити те саме, але не зробили. Нам бракує усвідомлення, що наш світ не обмежується кордонами безвізового виїзду.

Анна Коталейчук

Гарвард

Alma mater легенд світової політики Франкліна Рузвельта та Джона Кеннеді, демократів Ела Гора та Барака Обами, колыска сімдесяти п'яти нобелівських лауреатів, навіть Міранда Хоббс із «Секс і місто» вийшла зі стін найелітнішого університету США! Тут знаходиться найбільша наукова бібліотека світу та одна з п'яти «мега-бібліотек» на Землі, 11 всесвітньовідомих музеїв, а ще – найбільший центр в США вивчення української культури – Український науковий інститут!

Сьогодні тут діє 9 факультетів, найпотужніша світова бізнес-школа та кілька літніх шкіл, до яких при бажанні можуть долучитися українські студенти. Кому пощастило потрапити за океан і оцінити силу Гарвардівських традицій та освіти? Студентами тогорічного Українського літнього інституту Гарвардського університету стали аж четверо могилянців: Ярослава Стріха (ФГН), Анастасія Кекутія (ФЕН), Тарас Шульга (ФГН) та **Роман Тичківський** (ФЕН), випускник Рогатинської гімназії. Про традиції гарвардської освіти, про тамтешніх спудеїв і здобутий досвід Роман розповідає як про приклад гідний наслідування!

Навчання в Українському літньому інституті Гарвардського університету триває 8 тижнів.

По закінченню курсів студент отримує сертифікат і «табелю». Спеціалізацією інституту є українські студії. Викладачі – професори Гарвардського університету, українських ВНЗ, громадські діячі та науковці з різних куточків світу. «Я безмежно радий, - ділиться своїми враженнями Роман, - що мав

змогу пройти курс української літератури у професора Грабовича». Окрім занять з основних предметів, до Вашої уваги щоденні позакласні заходи: лекції, творчі вечори видатних діячів культури, науки, мистецтва, вечори українського кіно, дискусії на тематику заходу. «Особливо запам'яталися спільні обіди студентів і викладачів Гарварду за національними столами щовівторка у Гарвардській їдальні - «German Table», «Latin Table», «Ukrainian Table», залежно від того, яку мову вивчали студенти під час навчання в літній школі. За нашим столом завжди було найбільше людей (близько 40!) – ті, хто вивчали українську мову і розмовляли нею між собою, незалежно від рівня володіння. А

Професор Грабович в центрі,
Роман Тичківський - третій зліва

ми як носії мови допомагали їм вдосконалити навички спілкування українською мовою. Зазвичай, тут водночас були представники понад 70 національностей з усього світу! Усі – студенти, викладачі літньої школи! »

Окрім Українського літнього інституту, влітку в Гарварді є можливість

вдосконалити свої знання з усіх предметів як шкільної, так і університетської програм (хімія, література, біологія, історія, астрономія, вивчення багатьох мов, фізика, економіка та ін.) Для усіх студентів літньої школи відкриті більшість навчальних і відпочинкових закладів Гарвардського університету (лабораторії, обсерваторії, бібліотеки, яких є 98!; гуртожитки, їдальні, спортивні зали, басейни, кінотеатри, театри та багато іншого). Якщо є бажання інтенсивно займатися спортом, можна вступити в секції з волейболу, футболу, баскетболу, гольфу, плавання на літній час... Надзвичайно оригінальну атмосферу створюють самі студенти літньої школи, які злітаються з усього світу, та викладачі. Також жага до знань успішно втамовується численними екскурсіями і щотижневими студентськими вечірками.

Гарвардським студентам цікаво спілкуватися з людьми іншого кола, з інших країн, вони заохочують проводити з ними час. Я досі підтримую зв'язки з викладачами і студентами-товаришами через електронні мережі.

Тим, хто зацікавився: звертайтеся до Тамари Нері (Tamara Nary), організатор програми від Harvard Ukrainian Summer Institute (HUSI).

1. Не зволікайте, коли маєте бажання їхати! **Deadіne** на грантове навчання минає щороку в березні.

2. **Переконливий мотиваційний лист** – ваша прерогатива (можете пов'язати мету навчання в Гарварді з темою наукової роботи, наприклад)

3. **Дуже важливий рекомендаційний лист** від провідних викладачів-науковців, який апелює до

наукової діяльності студента і презентує його як соціально активну особу.

Альтернативними джерелами фінансування Вашого навчання в Гарвардському літньому інституті можуть бути: Pell grants, PLUS loans, Perkins loans, SEOG (Supplemental Education Opportunity Grants), Stafford loans, SLC (Supplemental Loan for Students), заслужені гранти від рідного університету, фінансування Вашого навчання зацікавленою організацією чи компанією.

Що змінилося в житті Романа після Гарварду? Окрім того, що молодий економіст занурився в читання художньої літератури, Роман здобув значно цінніший досвід. «Змінилося ставлення до життя і до себе самого. Я побачив активних, цілеспрямованих людей, які знають, чого хочуть, і наполегливо йдуть до своєї мети». Враження вже втілені в справу!

Сьогодні Роман бере активну участь в житті Могилянки. Він є учасником Музичного товариства Академії: один з ініціаторів та співорганізатор усіх заходів, які проводить товариство.

«Усім раджу скористатися такою пречудовою можливістю і не зволікати, адже у вас з'являться нові чудові друзі, ви отримаєте надзвичайно корисний досвід на все життя, а ваш фотоальбом поповниться новими цікавими фото та незабутніми враженнями!».

А що привезете звідти Ви?

Оля Хомета

Уроки життєзнавства

§§§ Дозвольте відрекомендуватись!
Шановні!

Стаття, що привернула ваш уважний і, як завжди, критичний погляд, відкриває серію публікацій, присвячених art de vivre – мистецтву життя, а точніше, вмінню зробити наше безсонне, часом голодне і дуже швидкоплинне студентське існування більш осмисленим і приємним. Дядечко Фрейд сформулював це животрепетне бажання так: „Отримати насолоду й уникнути страждань”. «Гедонізм чистої води!» - подумаєш ти. Не зовсім...

Ідея нової рубрики народилася із глибокої невідповідності між тим, чому нас вчать у школі (Евклідова геометрія чи українська та світова історія за підручниками, тру-ля-ля) – і тим, що до печінок цікавить переважну більшість гомо сапієнсів: як бути щасливим, здоровим, розумним, привабливим, багатим? Думали про таке?

Я подивилася багато доречних фільмів («Секрет», «Дух часу» - їх тепер безліч), читала й перечитувала «Колесо життя», недоведену психологію Вадима Зеланда, вивчала «Ігри, в які грають люди... (або навпаки)» Еріка Берна, відвідала численні тренінги подібної тематики, пережила дуже тонкі, неоднозначні миті й пригоди в житті і от, до якої думки дійшла: наше життя – ніби автомобільна подорож, і перед тим, як вирушити в неї, варто апгрейдити машину в середині та ззовні, подбати про паливо, запчастини та ретельно розробити маршрут. Аби зробити це, треба мати певні спеціальні знання – а постачальником цих знань у студентській лаві стане рубрика Vita Nova!

Маю до вас три заклики, які відбиватимуть три розділи: «Відкрий джерела!» – поговоримо про шляхи відновлення наших фізичних та емоційних ресурсів. «Зроби себе!» – вдосконалимо навички іміджмейкінгу й розвинемо комунікаційні здібності. І врешті, «Керуй життям!» – розглянемо стратегії керування часом, фінансами, інтелектом та іншими нашими ресурсами.

Почнемо з універсальної стратегії досягнення життєвих цілей. Візьми в руки ключ до країни мрій!

§§§ З вершин і низин – філософія
Ділтса енд Франко

Цей ключ називається моделлю логічних рівнів або пірамідою Ділтса – за іменем свого автора.

Ця піраміда зображає ієрархічні зв'язки між елементами, які можна виокремити в будь-якій системі, чи то земна цивілізація, чи конкретний індивід. Логічні рівні – це те, з чого складається наша суб'єктивна реальність, контент нашого внутрішнього світу. Суть моделі така: вищі рівні підпорядковують собі нижчі. Іншими словами, коли змінюється один рівень, змінюються всі рівні під ним. Розглянемо цей процес на прикладі життєвих амбіцій студента другого курсу Гриця Голопуценка.

Грицько сидить на кухні гуртожитку, п'є чай і мріє. Він хоче бути сильним (підтягатися 50 разів за хвилину), стильним (привертати схвальні погляди дівчат-одногрупниць) та успішним (заробляти 1000\$ на місяць, працюючи неповний день). Грицькові бажання відносяться до рівня оточення (питання „Де? Коли?") – вони конкретні й чуттєві, їх можна побачити, помацати, виміряти й зафіксувати.

Оскільки Грицько – хлопець із активною життєвою позицією, ледве допивши чай, він вдається до рішучих акцій: публікує своє резюме на сайті ХедХантер, купує нові джинси і починає щоранку робити руханку. Почавши ворухитись, Грицько переходить на наступний рівень: рівень поведінки (питання „Що?"), яка чинить безпосередній вплив на оточення.

Через деякий час Грицько натер новими джинсами ліву сідницю, вивихнув лікоть під час тренування і провалив три співбесіди з потенційними роботодавцями. Він починає розуміти, що активність повинна не просто бути, а бути результативною. Грицько замислюється про роль здібностей („Як?") – відомих нам алгоритмів і стратегій, що роблять діяльність ефективнішою: він обкладається книжками і дізнається про те, як тренуватися за методом Кличків, вибирати правильні джинси та гіпнолізувати HR-менедже-рів. Тут йому, до речі, знадобилася б наша рубрика – але на все свій час.

Минають дні, минають ночі... Грицько підтягується 60 разів,

Місц
Ідентич
Ціннос
Здатн
Поведін
Оточе

заробляє 1200\$ і навіть кілька разів отримав запрошення на побачення від ініціативних спудейок. Але в Грицьковій душі панує неспокій і незадоволення. Він вирушає на прийом до психотерапевта і дізнається, що шкільне прізвисько «чахлик», відмова сусідки піти на ковзанку, батькові звинувачення в нічогоне-вартості закарбували в його підсвідомості установку на власну нікчемність у більшості сфер життя. Психотерапевт каже зніяковілому Грицькові, що треба не розминуватися на метушню заради зайвих підтягувань, компліментів і доларів, а влаштувати в своєму „чорному ящику” генеральну інвентаризацію, переглянувши цінності та переконання („Навіщо?” та „Чому?”).

Оновлений Грицько підносить до рівня ідентичності („Хто?”), насолоджуючись гострим переживанням своєї унікальності та самоцінності, незалежних від скороминучих і відносних зовнішніх обставин. Утім, обставини його цілком влаштовують — колесо змін продовжує крутитися, підносячи пана Голопуценка на нові горизонти успіху... Не думаю, що він досі живе в гуртожитку?

Ось такий логічний ланцюжок: діяльністьзмінюєоточення, здібностівизначають результати діяльності, цінності та переконання впливають на здібності, а самоідентифікація підпорядковує собі цінності та переконання. Отже, запам'ятай: щоб „мати” — мусиш „робити”, щоб „робити” — мусиш „бути”.

Найвищий рівень — рівень місії, тобто розуміння власної унікальності та життєвого призначення. Якщо згадати „автомобільну” метафору, місію можна порівняти з маршрутом. Бажаємо вдалої подорожі!..

§§§ Реструктуризації... «Я»

Першу лекцію закінчено — ось тобі перше домашнє завдання: вимкни на 15 хвилин мобілку, повішай на двері табличку «Do not disturb» і вирушай у віртуальну прогулянку пірамідою Ділтса. Освячення конспекту.

Здаси через місяць.

1. Уяви, як міг би виглядати твій ідеальний день через п'ять років. Не зв'язуй свої мрії тим, що песимісти обзивають

здоровим
глуздом” —

визнай,
нарешті,
чого ти

хочеш (натяк: ключові слова — „ти” і „хочеш”). Як ти виглядаєш і що відчуваєш? Де ти живеш і з ким? Від чого ти прокидаєшся? Чим наповнений твій ранок? Коли й куди ти виходиш із дому? Що робиш упродовж дня? Як проводиш вечір?..

2. Спитай у людини, яку ти бачиш внутрішнім зором, як вона прийшла у цей день? Що вона для цього зробила? Намалюй подумки її траєкторію від „тут і тепер” до „там і тоді”. Вітаю: ось тобі план дій на наступні п'ять років.

3. Проаналізуй, яких здібностей і знань тобі не вистачає, щоб намальована загальна стратегія перетворилася на конкретну тактику. Другий крок — де, як і коли ти отримаєш ці здібності та знання.

4. Сформулуй, якими аспектами твоє омріяне „там і тоді” найістотніше відрізняється від „тут і тепер”. Наприклад: поруч зі мною кохана людинка/моя робота приносить мені справжній кайф/із мене б'є гейзер енергії. Аби мрія стала об'єктивною реальністю, треба спочатку перетворити її на реальність суб'єктивну — іншими словами, думати і відчувати так, ніби жадане вже втілене. Тоді на підсвідомому рівні ти притягуватимеш до себе бажані події, а на свідомому — житимеш на хвилі позитивних почуттів, у гармонії зі своїми головними цінностями. Наше мислення за своєю природою інертне, його корекція вимагає терпіння та творчого підходу. Психологи радять методично займатися візуалізаціями (прокручувати в голові власні мрії у вигляді відеокліпу) та афірмаціями (проговорювати бажане про себе чи вголос, як у стрічці «Найчарівніша та найпривабливіша»), малювати вимріяне в альбомах та створювати колажі з улюблених журнальних вирізок, описувати свої сподівання в оповіданнях та розмовах із друзями. Вибирай із перерахованого, створи власні рецепти та юзай із максимальною активністю й фантазією!

5. Останній крок: спробуй дати дефініцію людині, що має такі цінності й переконання, знання та здібності, що чинить саме так і живе саме так. Опиши її фразою, окресли кількома влучними епітетами, дай ім'я — вибери сам. Тепер зазирни у дзеркало і познайомся з нею. Сподіваюся, вам сподобається спілкуватися. Врешті-решт, як казав Оскар Уайльд: „Любов до себе — це початок роману довжиною в життя”.

Софія Соколовська

Світ постає з Хаосу. Мабуть, кожен житель мегаполісу впевнюється у цьому щодня, бо часто виникає враження, що цей Хаос не лише створює (відтворює?) світ, а й супроводжує нас постійно. І треба віддати належне тим, хто намагається протистояти Йому, тим хто бере на себе відповідальність лімітувати Хаос. Таким є київський гурт CHAOS LIMIT.

Його лідерка - солістка та гітаристка Марго, вчиться в НаУКМА та обмежує безлад чи божевільня світу разом зі своєю бандою. Цікаво, чи допомагають їй у цьому культурологічні студії, які Марго вже четвертий рік вивчає в академії? Звичайно ж, в пригоді стає Батечко Rock, той, до якого завжди звертається молодь, прагнучи знайти відповіді на свої життєві питання. Як бачимо, "культура бунтарів" ці відповіді таки дає.

Від самого початку існування гурт CHAOS LIMIT привчив до якісного звучання, непритаманного для української андеграунд-сцени. На становлення гурту відчутно вплинув цікавий і неординарний напрям J-Rock. Japanese Rock почав розвиватись у 80-х роках в Японії. Це суміш популярного на той час західного глем-року та неповторної японської культури, що в результаті утворило свій оригінальний стиль із безліччю нюансів: своєрідне звучання гітар, вокалу та візуальне оформлення всього шоу. CHAOS LIMIT й були такими "українськими японцями", але гурт розвивався, змінювалися музичні орієнтири та самі музиканти, а разом з ними й загальне звучання, тож зараз вони тяжіють до альтернативи.

Емоційний, потужний, агресивний і водночас ніжний вокал Марго, цікаві партії на дві гітари та неординарний підхід музикантів не залишать байдужим нікого, хто цікавиться альтернативним роком. Спробуйте лімітувати Хаос, або Він лімітує вас!

Лімітуй хаос!

VivatLink

<http://www.myspace.com/cha0slimit>

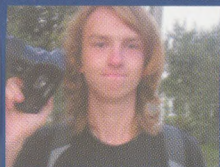

Дмитрик Машкін

Колекція "Трамвайна"

Така вже природа в людини, що коли в неї є дві дороги серцю речі, то треба й третю. А де третя, там і четверта. П'ята-шоста-сьома... Двадцять сьома. Так народжується колекція - коли свідомо, а коли й ні. Хтось може називати це своєрідною «хворобою» на «ія» (гумофілія, кіндерфілія, стілофілія, милофілія), «компенсаторною психологічною функцією»... Ті ж, хто збирає колекцію, нічим себе не виправдовують — і правильно роблять. Чого б людині не коштувала колекція — тисяч витрачених грошей чи годин — вона дорожить нею, як скарбом. Герой нашої статті цікавиться трамвайною тематикою, навіть ширше — електротранспортом.

Микола Алексєнко (ФЕН-3) колекціує, звичайно, не самі трамваї, а фотографії із ними. Фотографує здебільшого він сам — фактично жодна прогулянка містом

не проходить для Миколи без фотоапарата. За поповненням своєї колекції він часто їздить до різних міст України, адже кожне з них має свої неповторні моделі електротранспорту. Хто-хто, а Микола вам розкаже, що таке тиристорно-імпульсна система управління і з чим це «їдять»! На його фотографіях трамваї у різні пори року, різних виробників та комплектації. Здебільшого Микола цікавиться маршрутами, лініями трамваїв. Серед його друзів, також фанатів електротранспорту (в тому числі метро, тролейбуси, поїзди), чимало таких, що приділяють більше уваги його технічним параметрам. Свої знання вони об'єднують на форумах різних сайтів, спільних «покатушках», коли збираються «посвячені», орендують трамвай і катаються на ньому досхочу. Під час «покатушок» трамваю також влаштовують «фотосесію» - Микола має радію: трамваї переживають Ренесанс.

Зазвичай, прихильники електротранспорту не визнають автомобілів, часто скорочено називаючи їх водіїв АУ (автоуродини), та підкреслюють, що трамваї, тролейбуси, метро — екологічно чисті види транспорту. Трамвай на фотографії, наче живий — зі своєю історією, настроєм та виразом «обличчя».

Анастасія Новікова

Трамвай під землею. В Україні таке можна побачити лише в Кривому Розі. Іхне напівметро-напівтрамвай, так званий метротрам, усім схожий на повноцінний метрополітен, тільки бігають по ньому звичайні трамваї.

Трамвайний поїзд — одразу п'ять вагонів, зчеплені разом. Це не фотопшоп, це справді сталося на Конtrakтовій площі, коли один вагон буксирував чотири зламаних.

(але якщо придивитися, то вагон не зійшов з рейок, а просто повернувся по колії. що йде ліворуч)

UKMA Library * Book

0509430

Квітень 2009

31

1 Візьми
фломастер

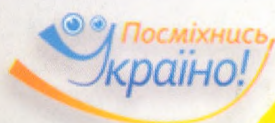

22 квітня
акція глобального
ПОЗИТИВУ

2 Намалюй
посмішку

3 Посміхнися
світові!

Посмішка
долає кризу!

